קרא יתירא הוא. האי קרא דלא תאכל תאכל דקא מני לכולהו בגויה דמכדי כתיב לעיל מיניה והבאתם שמה וכולהו בהאי קרא כתיבי ליכתוב בתריה לא תאכל לאכלם בשעריך אם על מנת לחומה בא להזהיר ולאו שבכללות לא הוי כיון דאכולה קאי הוי לאו אכל חד וחד והיכי דמי לאו שבכללות כגון תורה אור לא תאכל כי אם לגי אם וכגון מכל דנריף אלא קרא יתירא הוא מכדי כתיב ״והבאת ״ישם ואכלת לפני ה' אלהיך במקום וגו'" לכתוב רחמנא לא תוכל לאוכלם, מיהדר מפרש בהו רחמנא למה לי, אלא ליחודי להו לאוי לכל חד וחד. נופא אמר רבא זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ לחומה לרבי שמעון לוקה חמש ולרבי נמי משום °זר לא יאכל כי קדש הם״: °הני מילי היכא דלכהנים חזי הכא דלכהנים נמי לא חזי ולרבי נמי משום °ובשר בשדה טרפה לא תאכלו"=*כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר? הני מילי היכא דבפנים חזי הכא דבפנים נמי לא חזי ולרבי נמי כדר' אליעזר °דאמר ר' אליעזר °לא יאכל כי קדש (הוא) כל

[גמ' והבאתם שמה וגו' מאלתם שם לפני ה' אלהיכם וגו']

[גמרא פכ: תוליו פת.]

פסחים כד. מגילה יג: פ"ם [נמשכילה איתא דהגיא רבי אליעזר איטר לא יאכל וכו']

תנהו עניו לאוכל בכורים עד שלא קרא עליהן דעוקה וכן כולם והאמר רבא זר שאכל העולה לפני זריקה לוקה חמש והלא אין מלקות אלא ללאו אחד ומה שבא לאחדם בעולה היינו כהן האוכל ממנו לאחר זריקה ומסיק (ה) לה המשנה לאיסורי והא אלן תנן אלו הן הלוקין וקתני קדשים קלים ומעשר שני חוץ לחומה אלמא בתורה ושלמים דחוץ לחומה לקי ולדידך הא אוקימנא הלאו לפני זריקה אלא קרא יתירא הוא מכדי כתיב והבאתם שמה (ו) דאהדר ומפרש בכל חד למה לי שמע מינה לייחודי לאו בכל חד והד כלומר לכתוב לא תאכלם ואזהרה מינו כדסלקא דעתיה עד השתא דמוקמי איסור חוץ לחומה בכל חד מקל וחומר דמעשר ועיקר הלאו דבכל חד וחד למלקות בדבר אחד הוא דקאתי בכל חד והשתא דחזר ומפרש בכולהו לייחודי לאו בכל חד וחד כלומר לגלויי לו למלקות באיסור חוץ לחומה בכל חד וחד והשתא איכא שני מלקות בכל חד וחד (י) מחוץ לחומה מקרא אחת ומלקות בדבר אחד כמו שאנו מעמידין בו עיקר הלאו בקרא קמא אבל מה שבכור למד מתורה וחטאת משתיהן ושולה משלשתן הנהו לאיסור ולא למלקות דלא מהני לייחוד אלא לגלויי לאיסור לחוץ לחומה דילפינן כולהו מקל וחומר למעשר לומר למלקות נמי איכא ולוקה חמש דקאמר רבא לאו חמש מלקות והכי קאמר בכורים [כדפרש"י] ואם תאמר ומעשר גופיה אמאי הדר ופרט ביה ים לומר דמעשר גריך על כריחך לכתוב בהדיא והא דקאמר (כ) לא תוכל לאוכלם אשאר דהא ודאי לא כתיב מעשר בהדיא ולא כתיב אלא לא תוכל לאוכלם לא הייתי דורש דבר אחד ודאי אין (ג) בהן ייתור לומר מה בא זה ללמדנו מקל וחומר דמעשר שהרי אין תריסות דקרא יותר משאם היה מפרש מעשר לבדו ומיהו קשה למשי"ת דא"כ היכי ילפינן כולהו איך מתורה לענין לפני זריקה וכן (מ) בבכור הא ליכא שום ייתור תריסות לשון דהא כולהו נפקי בחדא מלא תוכל לאוכלם אלא ודאי גריך לומר דכיון דטולן מפורשים בקרא דלעיל והבאתם שמה וגו' כי הדר כתיב לא תוכל לאוכלם הרי כאילו נפרשו כולם בההוא לאו ושפיר נמיר חד מחבריה בקל וחומר כאילו נכתב בהדיא ומכל מקום לא קשה (ג) קושיא שפריך מעשר גופיה אמאי הדר לפרוט ביה דאיכא למימר דאגב איך כתביה כדאמרינן (כ"ק דף סד:) פרשה שנאמרה ונשנית בשביל דבר אחד שנתחדש ועוד דע"כ ה"א ליכא במעשר לאו בחוץ לחומה מדפרים באיך ושייר במעשר דהא השתא לא תוכל לאוכלם לא קאי אעיקרא וי"ל מפרש לייחודי לאו לכל חד וחד דאהני הייתור לגלויי לן דעל כל איסורין שאנו עושים בכולן מקלים וחמורים הללו שבכולן יש חיוב מלקות ולפי זה לוקה ה' דקאמר רבא לוקה ה' ממש וקשה דמ"כ מאי פריך בסמוך ולילקי משום דר"ש וכו' ליפשי דהא (ס) ר"ש לאו שבכללות הוא ואין לוקין עליו דהכי אמרינן פרק כל שעה (פסחים דף מח:) ורבא קא חשיב מלקות ויש לומר דאה"נ דמלי לשנויי הכי אלא עדיפא מיניה משני דלא שייר הכא כלל אותו ולא וא"ת לפי' שפרש והא תנן אלו הן הלוקין דפריך מהא דתנן קדשים קלים חוץ לחומה (ע) ולילקי ליפני דמלקות חוץ לחומה מטעם וכשר בשדה טרפה כיון שיצא קדשים שיצאו חוץ למחיצתו נאסר ואומר הר"י דקיים ליה להש"ס דטעמא דמתניתין דמחייב (פ) חוץ לחומה לאו מהאי קרא דאם כן ליתני קדשי קדשים שיצאו חוץ מן הקלעים וקדשים קלים והוי משתמע דמכיון שיצאו חוץ לחומה נאסרו אפילו חזר ואכלם בפנים לוקה עליהן דאיתא בפרק בהמה המקשה (חולין דף פח: ופסח) והשתא דקתני חוץ לחומה משמע שיש מלקות מטעם שאדם האוכלו עומד חוץ לחומה והיינו מקרא דלא תוכל לאכול בשעריך וק"ק בברייתא דמוקי רבי שמעון בקרבן ולאחר חוץ לקלעים חיפוק לי מקרא דובשר בשדה טרפה וגו' וכן ברים בהמה המקשה (שם) דקאמר לפי שמצינו במעשר שאם יצא חוץ למחיצה וחזר דמותר מדכתיב לא תוכל בשעריך בשעריך הוא דלא תיכול הא יצאו חוץ "לקלעים מותרין וקשה דהא חטאת ואשם נמי כתיבי בהאי קרא ואפילו הכי יצאו וחזרו אסורין ופירש ריב"א דודאי גבי חטאת ואשם הכי אמר קרא לא תוכל לאכול בשעריך (אלא) כ"א חוץ הקלעים אבל מעשר ובכורים אמרינן בהאי פירקא דלית ביה לאו עד שיצאו פני הבית וקאמר לא תוכל [לאכול] בשעריך משמע בשעריך ודאי לא תיכול אבל אם חזרו ודאי מותרין: ולילקי משום זר לא יאכל קדש. רש"י פירש דלא גרסינן ליה משום דהכוה בתרומה כתיב ואף כי גמרי חטאת חטאת מתרומה אפ"ה לא ניחא דסוף סוף ליתיה אלא בשוה פרוטה ושני "(קמו) אכילה ורבא לא מני אלא אכילת זרה אבל מעשר ובכורים אמרינן בהאי פירקא דלית ביה לאו עד שיצאו פני הבית וקאמר לא תאכלו. וקשה אמאי לא אמרי' בשר בשדה לאו שבכללות (ג) דאמרי' בכוף פרק גיד הנשה (שם דף קב: ופסח) דאוכל בשר מן החי לוקה משום בשר בשדה שהרי כולל הוא כל חסרון מחיצה בין הוצאה עובר ידו חוץ לאמו בין הוצאה חוץ לחומה דמאי שנא מואם לני אם דתשוב לאו שבכללות וי"ל דלא חשבינן לאו שבכללות אלא כגון אם לני אם שבולל אם ומבטל וכן כל שבקודם פסול דיולא וטמא ופסולין אחרים שהן שני שמות אבל הכא שבולל כל יולא לבד ושם יולא אחד היא רק דהוי בכמה דרכים לא תשיב ליה לאו שבכללות אדע דהא לאו דעתר נפיק מוסרפה הטהר בחם לא יאכל והתם מיניה חזינן טהר דתורה וטהר דקדשים קלים וטהר דקדשי קדשים ולא חשיב לאו שבכללות כך גרסה למשי"ת. [וע' היפה תואר יומא ט: ד"ה לאו דגניבה וכו'] :

כל

סב א מיי' פי"ח מהל' מעשה קרבנות הלי' ח סמג לאוין שכו:

ובבאתם שמה ועלותיכם וזבחיכם ומעשרותיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכורות בקרכם וצאנכם ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם...

נוסח אחר

[פסחים כד:] חיפוי מלקות נוסחות על החטא מלקי רבא לא תאכל מן הדולה לפני מי יקרב אמת חוץ לחומה מקבל לפי כ"ל

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קרא וכו' מנלן היין וגו' הכ"ל והשאר ממחק: (ב) ד"ה הכי נרסינן וכו' תנהו עניו לדבר אחר לייחוי לאו בתנאי נפשיה הלכך בכורים: (ג) ד"ה ה"ג ולילקי וכו' דמדכתב כי: (ד) חוס' ד"ה (בדף הקודם) איסור וכו' יש לומר דאיסורא דלאו לא: (ה) בא"ד עד שלא קרא עליהם וכן בכל חד וחד למילתיה: (ו) בא"ד ליחודי ליה לאו בתפי נפשיה הוא דאתא דודאי. נ"ב כלומר לגופיה וה"נ התם בהדיא: (ז) בא"ד אבל הכא כל חד בתפי נפשיה מוקמינן. נ"ב כלומר לגופיה ולא לענין שאר איסורין שבתורה: (ח) בא"ד ומסיק תמשה כנ"ל והיכא לה נמתן: (ט) בא"ד והבאתם שמה מהדר ומפרש: (י) בא"ד בכל חד וחד מלקות לחוץ לחומה מקרא יתירא אתיא וכו' עיקר הלאו מקרא וכו' ולא מהני לייחור וכו' דילפינן לכולהו מקל וחומר ממעשר: (כ) בא"ד והא דקאמר לכתוב לא תוכל לאוכלם: (ל) בא"ד דודאי אין כאן ייחור לומר מה בא זה ללמדנו הא אתיא מקל וחומר ממעשר שהרי אין: (מ) בא"ד מבורר לענין לפני זריקה וכן לענין לאחר זריקה מבכור הא ליכא שום ייחור. (נ) בא"ד לא קשה הך קושיא דפריך מעשר גופיה אמאי הדר פרט ביה וכו' ומע"כ ה"א דליכא במעשר: (ס) בא"ד ליפשי דהא דר"ש לאו שבכללות וכו' מלקות ממש וי"ל דאמר"ש דמלי: (ע) בא"ד חוץ לחומה דלקי לפני דמלקות: (פ) בא"ד דמחייב מלקות חוץ לחומה לאו וכו' וקדשים קלים שיצאו חוץ לחומה והוי משתמע וכו' ואפילו חזר: (צ) ד"ה ולילקי משום שבכללות הוא דאמרינן וכו' חוץ לרחם אמו בין הוצאה וכו' מאם לני: